

[Elgaard.]

partierne, hvis han ønskede et Resultat, er Forholdet jo nu helt forandret. Nu kan den højtærede Indenrigsminister ved Hjælp af de to Regeringspartier faa gennemført, hvad Ministeren finder nødvendigt og paa-krævet paa dette Omraade, og jeg synes jo ogsaa, at den korte Tale, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Einer-Jensen) lige har holdt, tyder paa, at man ikke synes, der er Anledning til at gøre mange Bemærkninger.

Jeg vil alligevel paa Trods af dette sige nogle Ord om disse to Lovforslag. Jeg maa nok forudskikke den Bemærkning, at siden Rigsdagen sidst beskæftigede sig med disse Lovforslag, har den højtærede Indenrigsminister og nogle af dette Tings ærede Medlemmer været til Stede ved Aarsmøder for Grundejerorganisationerne i Danmark. Jeg havde den Ære at være til Stede ved et saadant Møde sammen med den højtærede Indenrigsminister, og jeg ved at være i Overensstemmelse med Sandheden, naar jeg siger, at Indenrigsministeren paa dette Møde tilsagde Grundejerorganisationerne beredvillig Forhandling om de Spørgsmaal, der vedrører denne Lovgivning, og som ogsaa har direkte Interesse for disse Organisationer. Det vil derfor ikke være urimeligt, at det første Spørgsmaal, jeg stiller den højtærede Indenrigsminister, lyder saaledes: Er disse to Lovforslag, som nu er genfremsat, Udtryk for den Beredvillighed til Forhandling, som den højtærede Indenrigsminister har tilsagt Grundejerorganisationerne paa det omtalte Møde? Jeg kan vanskeligt tro dette, idet jeg synes, at Forhandlingsberedvillighed over for disse Organisationer maatte vise sig ved, at man prøvede at rette lidt — eller meget — paa de Paragraffer i Lovforslagene, som Grundejerorganisationerne synes er for skarpe mod dem, eller at man skærpede de Bestemmelser i Lovforslagene, som man fra disse Organisationers Side synes er for lidet forpligtende med Hensyn til den anden Part, Lejerorganisationen. Men saadanne Ændringer i de to nu genfremsatte Lovforslag kan jeg i hvert Fald ikke finde, og derfor synes jeg, at det er rimeligt ved denne første Behandling at stille dette Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Einer-Jensen) sagde i sin korte Tale, at siden Huslejerrestriktionerne var bortfaldet i Hovedstaden, var der foretaget urimelige Opsigelser og Lejeforhøjelser under det korte, frie Tidsrum, der havde været. Jeg tør ikke benægte, at saadant

er sket, hverken for Lejeopsigelsernes eller for Lejeforhøjelsernes Vedkommende; men det er ikke tilstrækkeligt for den ærede Ordfører fra Folketingets Talerstol blot at fremsætte denne Udtalelse og saa ud fra denne mene, at Bevisførelsen for Urime-ligheden i alle Tilfælde af Opsigelser og Forhøjelser skal være ført; saa let kan man ikke bedømme og vurdere de økonomiske Interesser, der for begge Parters Vedkom-mende ligger paa dette Felt.

Inden jeg gør nogle enkelte Bemærkninger til dette Lovforslag, vil jeg gerne minde det høje Folketing om, hvilken Situation vi paa dette Omraade har været ude i tidligere. Det er endnu i saa frisk Erindring, hvilke uhyre Vanskeligheder man i det danske Samfund gennem Krigsaarene og efter Krigsaarene havde paa dette Omraade. Det er i frisk Erindring baade hos det høje Tings Medlemmer og hos Befolkningen, hvor mange Foranstaltninger man gennemførte, forskelligartede, som de var, men i Virkeligheden sigtende mod det samme Maal: at skabe de bedst mulige Vilkaar vedrørende den danske Befolknings For-syning med Boliger og under de gunstigst opnaaelige økonomiske Vilkaar. Vi ved ogsaa, hvor uheldigt alle disse Bestræbelser i Virkeligheden udartede. Jeg tør jo nok sige, at da den høje Rigsdag var stillet over for en Slags Afslutning af denne vanskelige Periode, var den Udvikling, der paa dette Omraade var foregaaet, ikke af særlig op-løftende Karakter. Det er jo en Kends-gerning, at hvor meget man end satte ind for at fremskaffe Boliger, hvor meget man end ad andre Veje søgte at komme den vanskeligt stillede Part under disse Forhold, Lejerne, til Hjælp, saa var det alligevel saaledes, at Forholdene udviklede sig ugun-stigere og ugunstigere, efterhaanden som Aarene gik. Det er aldrig bedre dokumen-teret end ved, at just i den Periode var Antallet af husvilde Familier i det danske Samfund stigende Aar for Aar; det er heller aldrig bedre dokumenteret end ved, at man i adskillige af Danmarks Byer for at frem-skaffe Boliger for alle, ogsaa for dem, der havde den mindste Evne til at betale Leje, maatte opføre Barakker. Naar vi mindes denne Udvikling og saa fæster Opmærksom-heden, i Særdeleshed for Provinsens Ved-kommende, paa den efterfølgende Udvikling, ved enhver, at Barakkerne for længst er fjernet, den sidste husvilde Familie er for længst forsynet med Lejlighed; rundt om i Provinsens Byer er der ikke mere Tale om Mangel paa Lejligheder, men der er Over-skud af Lejligheder. For Lejeniveauets Ved-